

คริสตจักรยุคพระคุณ

Grace Era Church

2006 ปีแห่งการเพิ่มพูนอย่างอัศจรรย์

322/92 ซอยอยู่เจริญ แยก9 ถนนอโศก-ดินแดง

เขตดินแดง กรุงเทพฯ 10400

โทร 0-2246-4340, 0-1939-0458 แฟกซ์ 0-2246-9282

www.yookprakun.com

คำพยานของวิณรัตน์(เมย์) ระวังพิศม์ วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2006

“คำพยานเป็นรายวัน ขอบคุณได้ทุกกรณี”

เสาร์ที่ 11 กุมภาพันธ์ 2006

วันนี้เมย์มี lab วิชา food&bev. Service คือต้องทำ restaurant ทั้งหมดเลย แล้วมันก็เกิดเหตุสับสนขึ้น คือตำแหน่งของเมย์คือพนักงานเสิร์ฟ แต่เป็นเพราะว่าหัวหน้า(กัปตัน)ของเมย์เขาตื่นตื่นมาก มือสั่นปากสั่น ผู้จัดการร้านเลยมาขอให้เมย์ทำแทน เราก็ไม่รู้เรื่องอะไรซักอย่างเสิร์ฟเป็นอย่างเดียว... แต่ก็เอานะ ทำก็ทำ คงไม่ยากเท่าไรหรอก รับ order แล้วก็ส่งต่อ บอกตรงๆว่า สั้นมากๆ อาจารย์จ้องแบบไม่ละสายตาเลย แต่ก็โดนจนได้ คือเมย์เข้าไปตาม order ในครั้ว ก็เจออาจารย์เป็นสาวประเภทสองว่าอย่างแรงเลยว่า “ใครใช้ให้เธอเข้ามาในนี้ ออกไปเลยนะ ประสาทเสียหรือไง” สิ่งแรกที่ทำคือ หัวเราะ... เพราะมันทำอะไรไม่ถูกแล้วจริงๆ บอกตรงๆ อารมณ์เสียมาก ว่าเพื่อนไปหลายคนเลย บ่นกับพระเจ้าด้วยว่า ฉันลูกพระเจ้านะ ทำไมต้องมาโดนด่าอย่างนี้ด้วย แต่ก็นะ เราทำอะไรไม่ได้เลย ถ้าขาดพระเยซู ก็ต้องกลับใจมาอธิษฐานภาษาแปลกๆ ขอพระเจ้าว่า ตอนเลิกงานอย่าให้โดนว่าอีกรอบเลย แล้วพอตอนเก็บของ ก็...ได้ผลแฮะ ไม่ว่าซักคำ แค่เตือนด้วยน้ำเสียงที่อ่อนโยน ขอบคุณพระเจ้า...

เลยขับรถกลับบ้านแบบสบายๆ นมัสการในรถ แต่แล้วก็...ตมเต็มๆเลย.... พระเจ้าบอกว่า ทำไม่ได้ อธิษฐานก่อนละ แต่คิดว่า everything is in control นะ ไม่ได้หรอก ต้องอธิษฐานตลอดเวลาไม่ว่าจะยังงี้ก็ตาม แล้วพระเจ้ายังบอกอีกว่า เห็นมั๊ย? คนชาวโลกเค้าลำบากแค่ไหนในการทำงานหาเลี้ยงชีพ กว่าจะได้เลิกงาน ต้องล้างจาน ถูพื้น ปวดขามากๆ แล้วเมย์ล่ะ เป็นผู้รับใช้พระเจ้าดีขนาดไหน? เจ้านายเคยด่าว่า ซักคำมั๊ย? ขอบคุณพระเจ้าทันทีที่มีชีวิตในพระคุณเสมอ

อาทิตย์ที่ 12 กุมภาพันธ์ 2006

วันนี้อยู่ค่ายคะ นมัสการพระเจ้าอย่างเมามั่นล้นมาก กระโดดเข้าไปในการทรงสถิตทันที ไม่รีรอ ในระหว่างนมัสการ เรื่องราว lab เมื่อวานนี้ก็ผุดขึ้นมาในหัว เพราะว่าเพื่อนๆ เมย์กลุ่มนี้ลงเรียนวิชาครั้ววันอาทิตย์กัน ซึ่งตัวเมย์เองลงวันอื่นเพราะติดมาค่าย แล้วหน้าเพื่อนผุดขึ้นมาเป็นรายบุคคลเลย **เลยอธิษฐานตามที่พระเจ้าบอก แล้วอธิษฐานให้อาจารย์สาวประเภทสองคนนั้นด้วย ขอให้พระเจ้าอวยพรเค้าแล้วก็พูดภาษาแปลกๆ พอจบการนมัสการก็ดูนาฬิกา**

ทันที ที่ยิงคืน...เพื่อนเราเลิกกันแล้วนี่ แต่ก็ขอโทรไปชะง่อนๆ ก็โทรไปเลย คำแรกที่ถามคือเป็นไง โดนว่ามัย?
เพื่อนตอบว่า แปลกมากไม่เห็นโดนเลย เลิกเร็วด้วย 5 ทุ่มก็กลับแล้ว เมื่อวานตั้งเที่ยงคืน โห ขอขอบคุณพระเจ้ามากๆ
รู้สึกตัวเองมีประโยชน์จัง ขอขอบคุณพระเจ้าค่ะ

พุธที่ 15 กุมภาพันธ์ 2006

วันนี้ตื่นสายค่ะ ตื่น 7 โมงเช้า ซึ่งจริงๆแล้วแม่ต้องตื่น 6 โมงเพราะต้องไปส่งพี่เอที่ร้านอินเทอร์เน็ตก่อนแล้ว
ต้องไปถึงเอแบคที่หัวหมากให้ทัน 8 โมงเพื่อไปขึ้นรถโค้ชไปเอแบคที่บางนาอบสุดท้าย แต่วันนี้สายแล้วไม่ทันแน่ๆ
เลยบอกพี่เอว่า ให้พี่เอขับรถไปร้านเลย พอถึงเวลาต้องลงจากรถ แม่คิดว่าหนังสือแล้วก็ลงทันที ชักพากรู้สึกว่าปากแห้ง
เลยจะหยิบลิปมันมาทา ในวินาทีนั้น ตกใจมาก ลืมกระเป๋าไว้บนรถ รีบหันไปมองทันทีว่าพี่เอไปถึงไหนแล้ว เพราะ
โทรศัพท์ก็อยู่ในกระเป๋า **พอดีพี่เอติดไฟแดงอยู่ ขอขอบคุณพระเจ้า รีบวิ่งไปทันที ในขณะที่วิ่งอยู่ก็บอกพระเจ้าว่า
ไม่ได้นะพระเจ้า ไฟห้ามเขี้ยวเด็ดขาด ขอขอบคุณพระเจ้า สมใจปรารถนาจริงๆ สิ่งที่ได้ตั้งใจจริงๆ ค่ะ วิ่งไปถึงรถแล้วก็
เคาะประตู เอากระเป๋าออกมาจากรถแล้วก็ข้ามถนนไปขึ้นแท็กซี่ฝั่งตรงข้าม พอข้ามถนนเสร็จเท่านั้นแหละไฟเขียว
ทันที ขอขอบคุณพระเจ้าค่ะ**